

mener endda, hr. Ole Sohn mente, at han kunne citere mig for at have sagt det. Det har jeg i hvert fald ikke sagt.

Hr. Ole Sohn siger også, at nogle åbenbart kun tænker på sig selv og sine, underforstået den del af Folketinget, som hr. Ole Sohn typisk ikke tilhører, mens andre altså er solidariske; det må jeg forstå er Socialistisk Folkeparti.

Må jeg godt sige, at vi Konservative er dybt solidariske med de svageste i det her samfund. Vi mener bestemt, at de, der tjener penge, ikke mindst de, der tjener mange penge, skal bidrage over skatterne til at sikre gode vilkår for de svageste i samfundet.

Men vi mener ikke, at vi alle sammen skal være lige. Vi mener f.eks. ikke, det er fornuftigt, at vi laver nogle pensionsordninger, der går ud på, at uanset hvor meget man indbetaler til dem, så skal man dele sin pensionsopsparing med alle de andre, så man får lige meget tilbage, uanset hvor meget man har indbetalt, for det ødelægger drivkraften i samfundet.

Det er sådan set et hovedsynspunkt for mig, og når jeg siger, at en liberal-konservativ regering langt bedre varetager de svages interesser, er det, fordi vi forstår at skabe et samfund, hvor der er drivkraft, og hvor der kan skabes velstand, og velstand er altså det, vi alle sammen i sidste ende skal leve af.

Der bliver ikke noget at dele ud af, hvis ikke der er velstand, og det gør vi bedre end socialister, for socialister dræber velstanden ved at dræbe drivkraften ved at gøre os alle sammen lige, og det kommer der ikke noget fornuftigt ud af.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når man hører hr. Ole Sohns ordførertale, går det op for én, at han har været utrolig fraværende i lange perioder af folketingsåret, og det kan måske være lidt besværligt at deltage i debatten på det grundlag. Jeg tror, at mange, der har oplevet denne debat om det, vi her diskuterer, jo udmærket har været klar over – det har jo stået lysende klart alle mulige steder, hvor vi har haft lejlighed til at give det til kende, både her i Folketingsalen og også i medierne – at vi ønsker, at sådan en tvangsordning, som vi her har med at gøre, også får en udløbsdato.

Når man indfører en tvangsordning over for borgerne, hvor de forpligtes til i en eller anden form, uanset om det er 1997-ordningen eller

1998-ordningen, at indbetale 1 pct. af deres løn til en bestemt tvangsordning, så ønsker vi altså også, at det tvangselement skal stoppe på et tidspunkt. Det er måske heri, forskellen ligger på det, hr. Ole Sohn argumenterer for, og det, Dansk Folkeparti står for, at kunne vi dog ikke få det gran af ærlighed ind, at når man gennemfører noget i sit udgangspunkt, der er midlertidigt, så ligger det også i sagens natur, at man stopper tvangselementet på et tidspunkt og siger, at folk frivilligt skal afgøre, om de vil indbetale til en pensionsordning eller ej.

Den udligning, vi så i øvrigt finder er nødvendig af hensyn til de svageste i det her samfund, sker så over skattesystemet, der skal være solidarisk funderet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg anerkender sådan set Dansk Folkepartis argument om, at det er en konjunkturbestemt ordning, og at den skal have en udløbsdato. Det anfægter jeg overhovedet ikke, men det er da bare ikke noget argument for at fjerne det solidariske element i den.

Dansk Folkeparti har jo ikke givet noget argument for, hvorfor Dansk Folkeparti om lidt stemmer for et forslag, som nedsætter pensionsopsparingen for hjemmehjælperne svarende til 50.000 kr., mens politikerne som f.eks. fru Pia Kjærsgaard, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Ole Sohn skal have 150.000 kr. mere. Den usolidaritet svarer Dansk Folkeparti ikke på.

At det er en konjunkturbestemt ordning, kan man jo diskutere, men jeg tror, at der er et bredt flertal i Folketinget, der har forståelse for, at når man var nødt til at opkræve pengene, var det for at undgå en overophedning af økonomien. Det er jo det problem, regeringen står med nu på grund af skattestoppet, at man ikke kan bruge det instrument længere, og det kan så give nogle alvorlige konsekvenser for økonomien siden hen i år. Det får vi nok lejlighed til at diskutere på anden vis.

De Konservative er solidariske med de svage, siger hr. Lars Barfoed: Ja, men de kan bare ikke give dem nogen penge. Så kan man jo godt være solidarisk, og debatten her handler netop om, hvordan man skal indrette solidariteten. Skal man også vise den i praksis, i handling? Og her gør Det Konservative Folkeparti det stik modsatte.

Man siger: De rige, hr. Lars Barfoed og hr. Ole Sohn, skal have noget mere i pension, mens de